

hvad han selv antog og har antydet baade ved denne og ved forrige Behandling, stiller Forholdet sig jo netop omvendt: de yngre Kræfter tilhøre nærmest Overretterne. Fra dem og ved Advocater, Professorer og andre prøvede Mænd rekruteres Høiesteret. Nu er altsaa Spørgsmaalet: Skal det være muligt for Regjeringen at falde saadanne Mænd, eller skulle vi binde Hænderne paa den ved at stille Betingelserne saaledes, at en Mand vil have Betænkelse ved at bytte sin tidligere Stilling med denne Livsstilling? Den ærede Rigsdagsmand appellerer til Patriotismen, til ophøiede Egenheder, til Duffet om at indtage en høiere Stilling (Tscherning: Nei, blot til Penge). Sol den ærede Rigsdagsmand appellerede netop til de nævnte Egenheder, thi han erklærede, at vi ikke kunde købe Retfærdigheden med Penge. Vi købe ikke Retfærdigheden med Penge, men, naar vi have Valg mellem en mere eller mindre dygtig Mand, og den dygtigere stiller som Betingelse for at indtræde i en Stilling, at han faaer en høiere Gage, saa er det Uforstand, om man ved de vigtigste Embedsbesættelser vil for et Par Tusend Rigsdalers Skyld gjøre det vanskeligt at erholde ham. Kun i den Forstand kunne vi købe Retfærdigheden for Penge, det vil sige, vi faae en bedre Dommer end den, vi vilde faae, naar den lavere Gage gjorde, at den mindre Dygtige maatte modtages.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) opfordrede Ministeriet til at benytte de større Embeder omring i Landet for at give dem til de Udfesforer, der ikke vare tilfredse med deres Stilling, men vilde have en høiere Gage, saa vanskeliggjør den ærede Rigsdagsmand jo derved Ministeriets Stilling, naar det skal finde Mænd til Høiesteret. Der er jo ikke Tale om at skaffe de Dommere, der ønske det, en høiere Gage, men om at erhverve gode Kræfter for Høiesteret.

Jeg skal selv efter den Berigtigelse, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) gjorde, dog gjøre opmærksom paa, at, dersom vi i ethvert enkelt Tilfælde skulde stemme efter de Udtalelser, der ere komne fra forskjellige Sider, istedetfor ganske simpelt at tage Loven for os og spørge, om det er rigtigt at stemme for den eller ikke, saa vilde den ærede Rigsdagsmand ved sine Udtalelser i mange Tilfælde tvinge Medlemmer til at stemme mod ham, som i det givne Tilfælde stemme med ham. Skulde man saaledes underskrive de Udtalelser, der komme fra de Mænd, som erklære sig for en Lov, at man ikke kunde give sin Stemme for Loven uden at billige flige Udtalelser, da troer jeg virkelig, at vore Forhandlinger vilde faae et ganske forunderligt Præg, og at navnlig Afstemningerne vilde blive faare usikre og upaalidelige.

L. C. Larsen: Der fremkom en Yttring fra den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), som jeg troer ikke at burde lade gaae hen uden Modsigelse. Han ansaae sig nemlig berettiget til at sige, at Thinget ved sin Afstemning i Sagen om Besgrundelse af Høiesteretsdomme var gaaet ud fra, at der ikke behøvedes særdeles rygtige Mænd til Høiesteretsassessorer; men det troer jeg er aldeles urigtigt, og det vilde være upassende, om Thinget var gaaet ud fra saadanne Forudsætninger. Jeg for mit Bedkommende er ikke gaaet ud derfra, men jeg gik ind paa, at der kunde tilføies dels en skriftlig og dels en mundtlig Motivering, fordi jeg troede, at en skriftlig Motivering allerede var et Fremfærdigt fremfor den nuværende Tilstand, og fordi der fra Ministeriets Side mødte saadanne Vanstueligheder, at man maatte ønske at lette Overgangen fra den nuværende Tilstand til den fuldkomnere, man ønskede.